

W dniu 17 czerwca 2016 roku w Kolesinie koło Zielonej Góry odbyła się IV Międzynarodowa Konferencja Logopedyczna poświęcona profilaktyce logopedycznej. Została zorganizowana przez Uniwersytet Zielonogórski, Wydział Pedagogiki, Psychologii i Socjologii. Honorowy patronat nad konferencją objęli Prezydent Miasta Zielona Góra Janusz Kubicki oraz J.M. Rektor Uniwersytetu Zielonogórskiego prof. dr hab. inż. Tadeusz Kuczyński. Inicjatorką konferencji była dr hab. Ewa M. Skorek, prof. UZ.

Wczesna profilaktyka logopedyczna – jak we wprowadzeniu zaznaczyli organizatorzy konferencji – ma charakter holistyczny i prowadzona jest we wszystkich zakresach – od uprzedzenia wystąpienia zaburzonej zdolności komunikacyjnej, poprzez wczesne diagnozowanie, do zapobiegania zaburzeniom wtórnym. Działania te powinny prowadzone być w skali makro – zasięg globalny (całe społeczeństwo) i mikro – grupa lub indywidualny odbiorca, w odniesieniu do wszystkich grup wiekowych – w okresie prenatalnym, perinatalnym, postnatalnym. W XXI wieku nie ma wątpliwości, że profilaktyka, obok diagnozy i terapii, jest jednym z głównych obszarów logopedii w aspekcie teoretycznym i praktycznym.

Konferencja miała na celu wymianę międzynarodowych doświadczeń i podjęcie dyskusji na temat szeroko rozumianej profilaktyki logopedycznej. Uczestnicy mogli wziąć udział w obradach plenarnych w pięciu sekcjach, ponadto w czterech warsztatach:

1. Metoda ruchów artykulacyjnych jako klucz do odzyskania sprawności przetwarzania fonetyczno-fonologicznego;
2. Praktyczny wymiar techniki emisji głosu w kontekście profilaktyki zaburzeń narządu głosu;
3. Obserwacja, badanie, diagnoza rozwoju mowy dzieci w wieku przedszkolnym i wczesnoszkolnym z wykorzystaniem książek i pomocy z serii „Logopeda radzi”;
4. Warsztat nowoczesnego logopedy.

Uczestnikami konferencji byli prelegenci z Łotwy, Czech, Słowacji i Polski, przedstawiciele różnych dyscyplin naukowych, teoretycy i praktycy. Różnorodność podejść do problemu profilaktyki logopedycznej prezentowana w wystąpieniach spotkała się z dużym zainteresowaniem uczestników i była podstawą do prowadzonych dyskusji i rozmów na sali plenarnej i w kuluarach.

Miałam okazję podzielić się z uczestnikami konferencji swoimi spostrzeżeniami na temat: *Usprawnianie komunikacji językowej osób z niepełnosprawnością intelektualną, jako element trzeciorzędowej prewencji trudności szkolnych*, podkreślając, iż usprawnianie komunikacji językowej jest jednym z podstawowych zadań nauczyciela na wszystkich etapach edukacyjnych. W przypadku nauczania osób z niepełnosprawnością intelektualną edukacja ta nabiera szczególnego znaczenia.

Przywołałam cele nauczania języka polskiego na przestrzeni ostatnich stu lat oraz przedstawiłam przykłady ćwiczeń usprawniających komunikację językową osób z niepełnosprawnością intelektualną.

Korzystając z możliwości, zaprezentowałam strukturę i działania podejmowane w naszym Ośrodku na rzecz uczniów o specjalnych potrzebach edukacyjnych z uwzględnieniem wszystkich etapów edukacji.

Udział w konferencjach, takich jak ta zorganizowana przez Uniwersytet Zielonogórski, umożliwia zapoznanie się z nowymi, interdyscyplinarnymi podejściami do problemów, zdawać by się mogło, znanych i opisanych w literaturze. Profilaktyka, wczesna interwencja, terapia wymagająca współpracy wielu specjalistów, są kluczem do zamierzonych celów, wśród których nadrzędnym i najważniejszym jest osiągnięcie optymalnej jakości życia ucznia, wychowanka.